

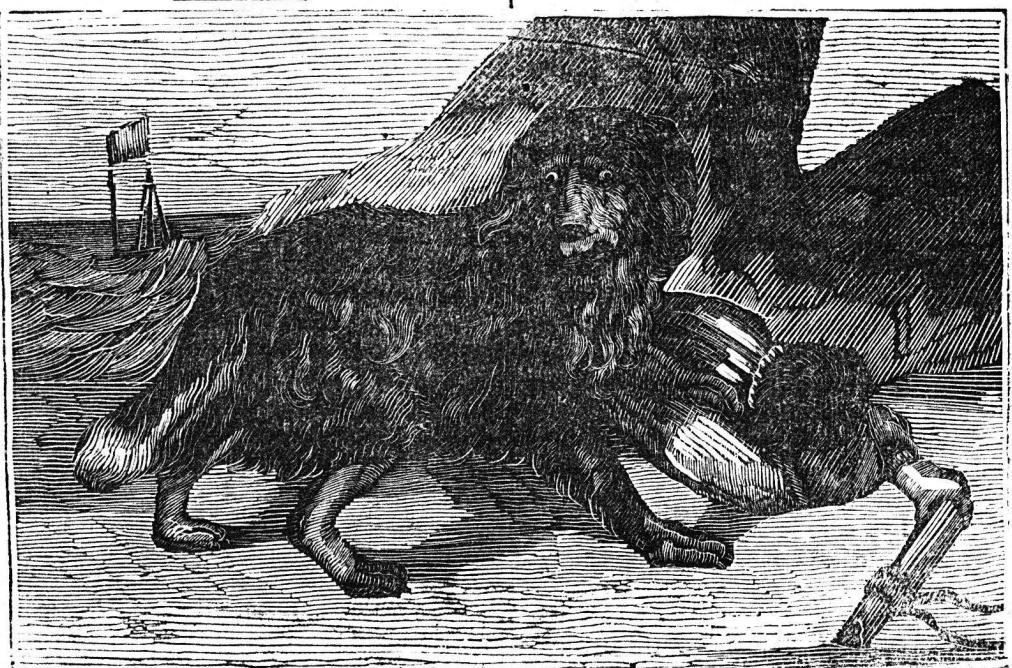
τηρίου του περιτρίμυχα τις κοινωνίες, ακό των διπλών δικαιών αποστρέψει τις το δύμα μετ' ἀηδίας. Κατηγορεῖται ἐπίσης καὶ διά τινα βιβλία ἀνάξια αὐτοῦ, οὐλ τὸ Αστεῖα διηγήματα, η Χριστώπις Κόρη (la fille aux yeux d' or) καὶ τινα ἀλλα χωρίς μυθιστορημάτων, διεισάγοντα πρᾶξι παράξιτα καὶ εὔτελη φυτὰ μεταξύ καὶ πευτῶν καὶ σπανίων ἀνθέων, καὶ ἐν οἷς αὐτὸς ἔχετον κατωτερος δείκνυται. Ὁμοιάζει τότε πρὸς τὸν ἐκπεπτωκότα ἄγγελον τοῦ Syvodenberg διότι ἡ φωνὴ του ἐθισθεῖσα πρᾶξι τοῦ; Ὅμοιους τοῦ περιρρείσου, μα τρίως συτρέφεται ἵνα προφέοη βλασφημίας.

Ο Βαλζάκ ἀνήκει, κατὰ τὴν φιλολογικὴν διάλεκτον, εἰς τὴν Φλαμαδικὴν σχολήν. Ἀν καὶ φίνεται ὅτε μὲν λαμπρὸς καὶ θυμοειδῆς ὡς δ' Ῥύδενς, δὲ δὲ μη στηρώδης; καὶ φραγτασικὸς ὡς δ' Ραβράνδος, ἀρέσκεται, δημως, δὲ διμέγας; Ζωγράφος Terburg, εἰς τὰς περιειργασμένας ιεκίνας, ἀπεικονίζων τὰ πρόσωπα με τὰ τῆς ἔκριθεστέρας λεπτομερείας. Γινώσκει δὲ νὰ δίδῃ καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα πράγματα ἀξίαν μερίστη. Εἰς χειράς του, καὶ τὸ ἐλάχιστον τεμάχιον τοῦ χαλκοῦ λάμπει ὡς δ χρυσός. Νῦν ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς ἡρωΐδος τοῦ δράματος του, βέβαιος ὡν διε τὸ γηραιότερον καὶ κατιότερον πρόσωπον ἀπεικονίζεται παρ αὐτοῦ ἀποκτᾶ θέλημα, καὶ καθίσαται ποιητικόν. Ο Βαλζάκ, κατά τινας, ἔνα μόνον ὡς μυθιστοριγράφος, ἔχει ἀντίπαλον ἐν Γαλλίᾳ, καὶ ἔτερον ἐν Αγγλίᾳ, ἐννοοῦμεν τὸν Βάλτερ Σκώτ· ἡ δὲ Γερμανία μόνον τὸν Βίρτερον καὶ τὸν Whilem Meister δύνεται νὰ τῷ ἀντιτάξῃ. Εἰς ἄκρον αὐστηροὶ ἐστῶ προσφέρονται τινὲς πρᾶς; τὸν Βαλζάκ ἔνεκα ἀσημάντων τινῶν τοῦ καλάσου αὐτοῦ ἔργων, ὡς ἀν τόση γονιμό της νὰ μὴ εἶναι ἀνάγκην διαλειμμάτων! Καὶ οὐδὲ Ηλίος αὐτούς ἔχει τὴν νύκτα του! . . . .

Ο ΚΥΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΟΥ.

Ο κύιον τοῦ Νέου Κόσμου χαρακτηρίζεται ὡς φίλος σοφαρὸς, ἀλλαζόν, ἀρωατιώμενος, ἀνευ ἐπιδείξεως προσπεποιημένης ἀγάπης, ἀνευ δρμῆς ταραχοποιοῦ καὶ διαθέσεως ἀνίσου. Εάν διαιμένης ἐν οἰκῳ, δὲ πιστὸς οὗτος φίλος ἴξπλοιται σιωπηλὸς πρὸ τῶν ποδῶν οὐ, προσηλοὶ τὰ βλέμματά του ἐπὶ τῶν βλεμμάτων σου, καὶ ἀναμένει τὸ νεῦμά σου, καὶ τὴν ἐλάχιστην τῶν γειτέων σου κίνησιν. Έκτὸς τοῦ εἴκου σὲ ἀκολουθεῖ δραδυπορῶν, καὶ οὐδέποτε ἀπομακρύνεται ἀπὸ σοῦ ὅπως περιπλανηθῇ μετά τῶν ἀλλων κυνῶν· τοσοῦτον δὲ προσκεκολλημένος πρὸς τὸν κύριόν του δείκνυται, ὥστι ηθελέ τις ἐχλαβεῖ αὐτὸν ὡς δκνηρὸν καὶ νωθρὸν δὲλλ εἰς τὴν ὥραν τοῦ κυνῶνος φαίνεται οὗσα εἶναι. Αμα προσποιηθῇ τις διε θέλει νὰ προσβάλῃ τὸν κύριόν του, εὐθὺς αἱ μεχράι καὶ δασσεῖαι αὐτοῦ τρίχες ἀνορθοῦνται, τὰ διὰ του ἀνύψωνται, οἱ ὄφθαλμοι του σπινθροβολοῦνται, οἱ δόδοντες του τρίζουσι, καὶ ἐν διπῆ δριβαλμοῦ ἐφορυμῷ κατὰ τοῦ προσβολέως, δὲ καταλαμβάνων ἐπὸ τοῦ τραχήλου ἀνατρέπει κατὰ γῆς. Απίρα παραδείγματα καταδεικνύοντα τὴν πίστιν καὶ ἀφοίωσιν τοῦ κυνός τοῦ Νέου Κόσμου ἡδυνάμεθα ν ἀναρρωμεν ἐνταῦθα ἀλλὰ παραλείπονται αὐτὰ διὰ τὸ σεννὸν τοῦ φύλλου, καταγωροῦμεν μόνον τὸ ἀκόλουθον.

Πλαὶς τις πλοίου, (μοῦτσος) Αγγλος τὸ γένος, ἐπιβιβασθεὶς ἐν Νέᾳ Υόρκῃ ἐπὶ πλοίου ἑτοίμου νὰ πλέψῃ διὰ Λευκίνον, καὶ μὴ δυνθεῖς, μετά πολλὰ παραχλήσεις, νὰ λάθῃ πα ἀ τοῦ πλοιάρχου τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ συμπαρακαλέῃ ἐντὸς τοῦ πλοίου ὠραίον πιν

Ο κύων τοῦ ναύτου.